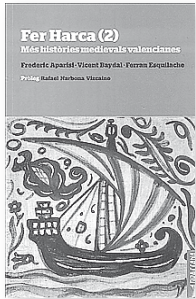

per Josep Palomero i José Miguel Segura

FER HARCA (2)de **Frederic Aparici, Vicent Baydal i Ferran Esquilache**Editorial: **Llibres de la Drassana**

València, 2016

Pàgines 125

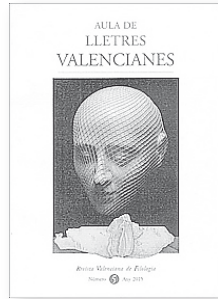
L'obra conté 15 articles, i cada un dels tres historiadors en firmen cinc, més un altre que signa el Grup Harca que conformen els tres. Les 15 històries recreen diversos episodis de la història medieval valenciana, elaborades de forma narrativa amb propòsits divulgatius. M'han recordat remotament algunes lectures del desaparegut 'Reader's Digest', però tractades amb el rigor que és propi dels bons especialistes.

Els tres autors són reputats medievalistes, doctors en la seua matèria, però en aquests articles han deixat a banda l'erudició per a difondre popularment diversos episodis de la vida quotidiana del Regne de València que el lector agraeix perquè, al mateix temps que disfruta llegint-los, aprèn i comprén com van succeir els fets que es narren –com el setge a què sotmeté Montcada Jaume I, la crema de Cocentaina de 1304-. N'hi ha d'altres que han estat més elaborats i tractats com a ficció –com l'insomni de Vinatea en vespres del motí de 1333 contra el rei Alfons el Benigne-. Els més informatius –com la producció de sucre en l'horta de Gandia o l'abastiment de l'Almodí de València– també resulten molt gratificants. Una bona idea. **JP**

AULA DE LLETRES VALENCIANES (5)de **Diversos autors**Editorial: **Institució Alfons el Magnànim**

València, 2015

Pàgines 483

Es tracta del nº 5 de la Revista Valenciana de Filologia, que ompli un buit interessant i necessari perquè és l'única publicació d'aquest gènere que existeix actualment. Els articles, acadèmics i extensos, no tenen el propòsit de dirigir-se a qual-sevol lector, sinó que estan orientats a estudiants, especialistes, professionals i tècnics de valencià. En aquest número s'ha publicat un article d'Abelard Saragossà sobre la confiança, satisfacció i identitat del valencià actual i del futur; una anàlisi de Felip Gumbau sobre les aportacions del 'Diccionari Normatiu Valencià' i un estudi d'Ana Sastre sobre les formes 'un' i 'u' en l'obra de Pompeu Fabra. El dossier central està dedicat a l'ensenyament del valencià, amb un article de López Rubio sobre el valencià a l'escola i una taula redona en què es reflexiona sobre les millores que caldria introduir-hi. També inclou algunes experiències sobre el teatre escolar i la consulta d'arxius. En la tercera part es plantegen les condicions dels treballs d'anàlisi literària i les rutes literàries com a procediments d'animació lectora. Al final, una extensa ressenya de Saragossà sobre 'El morfema ideològic', de Josep Àngel Mas (Onada). **JP**

Es tracta del nº 5 de la Revista Valenciana de Filologia, que ompli un buit interessant i necessari perquè és l'única publicació d'aquest gènere que existeix actualment. Els articles, acadèmics i extensos, no tenen el propòsit de dirigir-se a qual-sevol lector, sinó que estan orientats a estudiants, especialistes, professionals i tècnics de valencià. En aquest número s'ha publicat un article d'Abelard Saragossà sobre la confiança, satisfacció i identitat del valencià actual i del futur; una anàlisi de Felip Gumbau sobre les aportacions del 'Diccionari Normatiu Valencià' i un estudi d'Ana Sastre sobre les formes 'un' i 'u' en l'obra de Pompeu Fabra. El dossier central està dedicat a l'ensenyament del valencià, amb un article de López Rubio sobre el valencià a l'escola i una taula redona en què es reflexiona sobre les millores que caldria introduir-hi. També inclou algunes experiències sobre el teatre escolar i la consulta d'arxius. En la tercera part es plantegen les condicions dels treballs d'anàlisi literària i les rutes literàries com a procediments d'animació lectora. Al final, una extensa ressenya de Saragossà sobre 'El morfema ideològic', de Josep Àngel Mas (Onada). **JP**

TRAVESÍAS DE LA MODERNIDADde **Cecilio Alonso**Editorial: **Renacimiento**

Sevilla, 2015 | Pàgines 361

Poesia

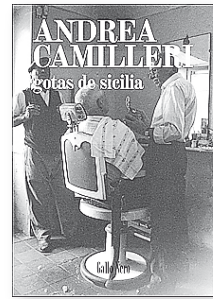
Subtitulat 'Prensa y letras en España (1890-1914)', aquest volum del professor Cecilio Alonso agrupa 8 treballs del que sens dubte és un profund coneixedor de la república de les lletres espanyoles a cavall entre el segle XIX i el XX sobre els cercles literaris del moment i la premsa –tant la generalista com la especialitzada– de l'època mostrant-nos com hi ha una inequívoca progressió entre determinats representants de l'anomenat realisme vuitcentista –amb Galdós al capdavant– i la 'Generació de 1914' en un bullir incessant de figures que van desaparèixer amb el temps i figures que es donen a conèixer aprofitant els avenços tècnics d'aquells moments i dels quals es va valer especialment la indústria periodística. Llegint aquesta obra el lector pot entreveure com aquells moviments o tendències –realisme, naturalisme, espiritualisme, regeneracionisme, Generació del 98, modernisme, reformisme– no són més que etapes dins d'una reflexió col·lectiva sobre el per què i el com havia de aquest país i la seva gent pujar al tren de la Modernitat. Profusament documentat, el llibre té un interès i un valor inqüestionables **J.M.S.R.**

Subtitulat 'Prensa y letras en España (1890-1914)', aquest volum del professor Cecilio Alonso agrupa 8 treballs del que sens dubte és un profund coneixedor de la república de les lletres espanyoles a cavall entre el segle XIX i el XX sobre els cercles literaris del moment i la premsa –tant la generalista com la especialitzada– de l'època mostrant-nos com hi ha una inequívoca progressió entre determinats representants de l'anomenat realisme vuitcentista –amb Galdós al capdavant– i la 'Generació de 1914' en un bullir incessant de figures que van desaparèixer amb el temps i figures que es donen a conèixer aprofitant els avenços tècnics d'aquells moments i dels quals es va valer especialment la indústria periodística. Llegint aquesta obra el lector pot entreveure com aquells moviments o tendències –realisme, naturalisme, espiritualisme, regeneracionisme, Generació del 98, modernisme, reformisme– no són més que etapes dins d'una reflexió col·lectiva sobre el per què i el com havia de aquest país i la seva gent pujar al tren de la Modernitat. Profusament documentat, el llibre té un interès i un valor inqüestionables **J.M.S.R.**

GOTAS DE SICILIAd'**Andrea Camilleri**Traducció: **David Paradela López**Editorial: **Gallo Nero**

Madrid, 2016

Pàgines 102

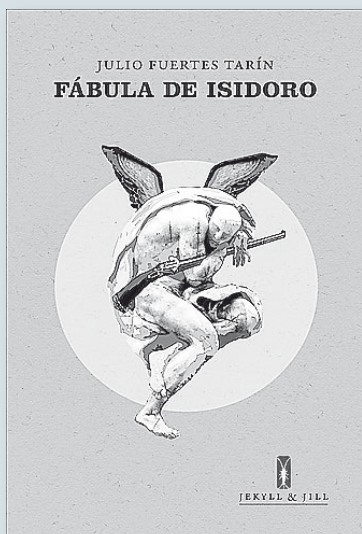

Tot i tractar-se d'un opuscle tot just, no és aquest un llibre menor en l'obra del ja cèlebre Andrea Camilleri. Els seus incondicionals sabem que les aventures del

comissari Salvo Montalbano són només una manifestació d'una pulsio molt més profunda i vívida que batega a l'interior d'aquest autor sicilià. 'Gotas de Sicilia' ens mostra aquesta pulsio, l'amor pels paisatges i les gents, a la terra on Camilleri va néixer i es va criar, on Camilleri es va anar fent Camilleri. Escrits entre 1995 i 2000, alguns dels relats breus que es recullen aquí guarden relació amb altres obres del mateix autor, especialment amb les novel·les al marge de la sèrie Montalbano però tots ells coincideixen a mostrar –sempre de manera el·líptica, com acostuma aquest escriptor– la idiosincràsia, els valors i la manera d'entendre la vida en un espai –Sicília– i un temps –que són recreats com a metàfores de la pròpia i universal condició humana–. La fórmula –parlar d'allò genèric i fins i tot de l'universal a través del minúscul i del quotidià– no és nova, és clar, però en mans de Camilleri dóna un resultat tan profund com deliciós. **J.M.S.R.**

destaquem...

Una faula estranya, original i esbojarrada, un absurd total

FÁBULA DE ISIDOROde **Julio Fuertes Tarín**Editorial: **Jekyll & Jill**

Zaragoza, 2016

Pàgines 120

Narrativa contemporània

No serà la primera vegada, ni l'última, que dediqui un significatiu nombre d'elogis i lloances a l'editorial **Jekyll & Jill** per publicar el que jo anomeno "bogeries enginyoses". El seu catàleg és atrevit, descarat, gallet fins i tot. Publiquen, i perdonin l'expressió, el que els ve de gust. Això sí, amb el convenciment que la literatura dels nostres dies es desembarassi de tot prejudici, que s'alliberi d'alguna manera de qualsevol lligam capciós propi d'aquells que creuen que el llenguatge és tot arrels inamovibles.

Algunes de les lectures més complexes, insòlites i rares que he tingut el plaer de paladejar són obres publicades en aquest segell saragossà i capritxós. El passat mes d'abril, imagino que amb aquest esperit una mica 'kamikaze' que els caracteritza, van decidir treure a la llum dues d'aquestes obres extravagants alhora: 'Magistral', de **Rubén Martín Giráldez**; i 'Fábula de Isidoro', de **Julio Fuentes Tarín**. No cal dir que l'impacte ha estat majúscul, generant debats per tot arreu. I jo que me n'alegro, escoltin. Del primer títol no diré res, no aquí. Del segon sí vaig a ocupar-me, doncs reconec que he tornat a quedar-me perplex davant l'originalitat d'una obra que no

sé molt bé com explicar.

Tots sabem que una faula és una peça literària, breu, on els personatges principals són animals o coses inanimades que presenten característiques humanes. Doncs bé, Fuertes Tarín es val d'aquesta composició per presentar un desastre majúscul, un relat protagonitzat per un nen anomenat Wynston que vol ser titular en l'últim partit de futbol de l'equip de la seua escola. Per a això ha d'encertar una quiniela i el que aquest (pobre) noi no sap és que a partir d'aquest moment tota la seua vida donarà un tomb de 180 graus cap a la bogeria màxima. En un 'tres i no res' és testimoni directe de l'assassinat del president del govern, alhora que es topa amb un ésser una mica sobrenatural anomenat Isidoro que l'envolta en una aventura estranya on hi ha tancs, soldats per tot arreu, mort i caos. L'acció, sense saber molt bé com, es trasllada de Madrid a València i d'aquí a Sevilla. Al nen li canvien fins a tres vegades de nacionalitat i cognom i així és impossible avorrir-se. Fuertes Tarín, "¡qué bueno que viniste!". **≡**

Eric Gras